

Vida de Maria (III) Presentació de la Verge

Van ser callats, com la seva humilitat, els anys d'infantesa de Maria Santíssima. Res ens diu la Sagrada Escripura. Els cristians, però, desitjaven conèixer amb més detall la seva vida. Era una aspiració legítima. I com que els evangelis guarden silenci fins al moment de l'Anunciació, la pietat popular, inspirada en diversos passatges de l'Antic i Nou Testament, va elaborar aviat algunes narracions senzilles que després es recolliren en l'art, en la poesia i en l'espiritualitat cristiana.

Un d'aquests episodis, potser el més representatiu, és la Presentació de la Verge. Maria és oferta a Déu pels seus pares, Joaquim i Anna, al Temple de Jerusalem; el mateix que una altra Anna, mare del profeta Samuel, va oferir el seu fill per al servei de Déu en el tabernacle on es manifestava la seva glòria (cf. 1 Sa 1, 21-28); com, anys després, Maria i Josep portarien Jesús nounat al Temple per presentar-lo al Senyor (cf. Lc 2, 22-38).

En rigor, no hi ha una història d'aquests anys de la Mare de Déu, sinó el que la tradició ens ha transmès. El primer text escrit que refereix aquest episodi –en depenen els nombrosos testimonis de la tradició posterior– és el *Protoevangeli de Jaume*, un escrit apòcrif del segle II. Apòcrif vol dir que no pertany al cànon dels llibres inspirats per Déu, però això no exclou que alguns d'aquests relats tinguin certs elements veritables. En efecte, desposseït dels detalls possiblement llegendaris, l'Església va incloure aquest episodi en la litúrgia: primer a Jerusalem, on l'any 543 es va dedicar la basílica de Santa Maria Nova en record de la Presentació. Al segle XIV, la festa va passar a Occident, on la seva commemoració litúrgica es va fixar el 21 de novembre.

Maria al Temple. Tota la seva bellesa i la seva gràcia –estava plena de bellesa en l'ànima i en el cos– eren per al Senyor. Aquest és el contingut teològic de la festa de la Presentació de la Verge. I en aquest sentit la litúrgia li aplica algunes frases dels llibres sagrats: *a la tenda santa, davant de Déu; per això m'he establert a la muntanya de Sió. Així m'ha fet reposar a la ciutat estimada, a Jerusalem, on exerceixo el meu poder. M'he arrelat en un poble gloriós, en la possessió del Senyor tinc la meva heretat.* (Sir 24, 15-16).

El mateix que Jesús quan va ser presentat al Temple, Maria continuaria vivint amb Joaquim i Anna una vida normal. On Ella estava –subjecta als pares, creixent fins a fer-se dona–, hi havia la *plena de gràcia* (Lc 1, 28), amb el cor disposat per a un servei complet a Déu i a tots els homes, per amor a Déu.

La Verge va anar madurant davant Déu i davant els homes. Ningú va notar res extraordinari en el seu comportament, encara que, sens dubte, captivaria els que tenia al voltant, perquè la santedat atreu sempre, més encara en el cas de la Tota Santa. Era una donzella somrient, treballadora, ficada sempre en Déu, i al seu costat tots se sentien a gust. En les seves estones de pregària, com a bona coneixedora de la Sagrada Escripura, repassaria una i altra vegada les profecies que anunciaven l'adveniment del Salvador. Les faria vida seva, objecte de la seva reflexió, motiu de les seves converses. Aquesta riquesa interior es desbordaria després en el *Magnificat*, l'esplèndid himne que va pronunciar en escoltar la salutació de la seva cosina Elisabet.

Tot en la Mare de Déu estava orientat cap a la Santíssima Humanitat de Jesucrist, el veritable Temple de Déu. La festa de la seva Presentació expressa aquesta pertinença exclusiva de la Mare de Déu a Déu, la completa dedicació de la seva ànima i del seu cos al misteri de la salvació, que és el misteri de l'acostament del Creador a la criatura.

Hi he crescut com un cedre del Líban, com un xiprer de les muntanyes de l'Hermon. M'hi he fet gran com la palmera d'Enguedí, com el roser que brota a Jericó, com la bella olivera de la plana; com un plàtan hi he crescut (Sir 24, 13-14). Santa Maria va fer que al voltant seu florís l'amor a Déu. El va portar a terme sense ser notada, perquè les seves obres eren coses de cada dia, coses petites plenes d'amor.